

HERINNERINGSWANDELING LEDEGEM

Om samen te genieten van een deugddoende wandeling om herinneringen op te halen over hoe het vroeger was. Een wandeling in het hart van Ledegem met vele anekdotes en gebeurtenissen.

- 2.5 km
- Rolstoel/ rollator/ buggy toegankelijk
- Duur: 35 min - 1 uur
- Benodigheden: brochure of smartphone met oortjes

In 2021 bestaat ouderenzorg in Ledegem 125 jaar en is Rustenhove reeds 50 jaar een begrip in de regio.

De wandeling is een lus met start en einde aan WZC Rustenhove. Parkeren kan aan de kerk. De tocht kwam tot stand door het deskundig onderzoekswerk van de Heemkundige Kring Liedengehem. Het lokaal bestuur Ledegem zorgde voor een betere toegankelijkheid van de route. WZC Rustenhove en LDC De Kring voor de uitwerking.

Geniet ervan!

1. WZC Rustenhove

Het oudemannenhuis wordt voor het eerst vernoemd als in 1891 het armenbestuur 'Den Dis' in openbare verkoop een tweewoonst met grond koopt voor 5025 frank (€ 125,00) en 50 frank (€ 1,20) voor fruitbomen en hagen, die aanpaalde aan het oudemannenhuis ter uitbreiding ervan en voor het inrichten van een hospitaal met ingang langs de Rollegemstraat. Dit oudemannenhuis stond toen nog op de hoek van de Stationstraat en Hugo Verriestlaan, waar nu BNP Paribas zich bevindt.

Het armenbestuur 'Den Dis' van Ledegem had toekomstdromen om een nieuw bejaardentehuis te bouwen en namen in 1896 contact op met de congregatie van de Zusters Heilige Familie te Kortrijk om de taken van de directie en verzorging op zich te nemen. Zij aanvaardden deze opdracht en traden in dienst op 29 juni 1896, exact 125 jaar geleden.

De zusters starten onmiddellijk de bouw van een nieuw oudemannenhuis langs de Rollegemstraat. In augustus 1898 verhuizen ze naar het nieuwe gebouw.

Oudemannenhuis in WO I en WO II

Tijdens de eerste wereldoorlog werd het oudemannenhuis ontruimd, de bewoners en de Zusters werden in veiligheid gebracht bij de Zusters van het Gentse hospitaal de Bijloke waar ze de hele oorlogsperiode zullen blijven.

Het 'bejaardengesticht' werd door de Duitsers ingepalmd en heringericht als veldlazaret. Na de oorlog kwamen de zuster en de bewoners terug naar Ledegem. Het gebouw was zwaar beschadigd zoals ook de gehele parochie.

Het oorlogsleed was nog niet helemaal verdwenen toen er nieuwe oorlogswolken aan de horizon dreigden. Het oudemannenhuis werd in 1939 ingericht als gewestelijke hulppost van het Rode Kruis en de Civiele bescherming. De Tweede Wereldoorlog verliep gelukkig zonder veel schade.

Getuigenis Baekelandt Walter: "Het pasterke ging regelmatig eens op bezoek bij de familie Baekelandt, de bureu van het oudemanhuis. Het was tijdens de Tweede Wereldoorlog toen de aalmoezenier binnenkwam bij Walter thuis. Meter Fietje die heel christelijk was, en ongerust over den oorlog vroeg heel bezorgd 'Meneer Pastre ge leest olijk vele zeker omdat diene oorlog rap zou gedaan zijn' ... nink zei hij... ze goan toch doen wat ze willen... Meter Fietje was gechoqueerd door het antwoord."

Eén keer werd meter Fietje op de vingers getikt door zuster overste. Ze had de vader van Walter horen timmeren in zijn werkplaats op een zondag. Dat mocht niet ... Op zondag mocht er niet gewerkt worden. 't Was een beetje speelhoed voor de kinders dat hij maakte Zuster' zei Fietje in de hoop dat de Overste zou gesust zijn.

In 1967 voldoen de gebouwen niet meer en mochten er geen nieuwe zieken meer aanvaard worden van de inspectie. Caritas raadt aan om geen kosten meer te doen aan de oude gebouwen.

Gedurende drie jaar wordt er gebouwd aan het nieuwe Rustenhove met 35 studio's, 5 eenpersoonskamers en 15 tweepersoonskamers met alle moderne accommodaties - bijzonder vooruitstrevend in die tijd.

In november 1971 onder leiding van zuster Bernarde, toen overste, worden de eerste bewoners verhuisd. Met de komst van een nieuw gebouw worden ook de huisregels wat strenger. Zij die graag een pintje drinken en wat te lang wegblijven moeten beloven in de toekomst het sluitingsuur te respecteren.

Zuster Bernarde werd in 1979 vervangen als overste door zuster Maria. Weinig of niemand van het personeel kon terugvallen op een specifieke opleiding of cursussen maar ondervinding is de beste leerschool en iedereen trekt zich goed uit de slag. Rustenhove krijgt naam en faam op alle gebied.

In het jaar 1986 organiseerde men het eerste tuinfeest en dat in samenwerking met de Middenstand, Bond van Grote en Jonge gezinnen, de bejaardenraad, de harmonie, ... iedereen sprong op de kar. Het elan is gezet: de deuren gaan wijd open van wat vroeger een vrij gesloten gemeenschap was.

In 2008 is men van gestart gegaan met de herconditioneringswerken van Rustenhove. In 5 bouwfasen werd het bestaande gebouw vernieuwd. De werken liepen ten einde in februari 2015. In een zesde bouwfase werd deze nog eens uitgebreid met 8 woongeligheden. Hierdoor bedraagt de huidige capaciteit 137 woongeligheden.

Dus in 125 jaar is men geëvolueerd van +/- 38 p (8 individuele kamers en 2 zalen) in 1900 naar 137 individuele kamers met alle voorzieningen in 2021. Daarnaast hebben de Zusters Heilige Familie van Ledegem nog 2 assistentiewoningen 't Kempke en Capelle en 2 dagverzorgingscentra en LDC De Kring opgericht.

2. Monument ter ere van de 90 jaar bevrijding Ledegem in WOI

3. Landhuis Het Peereboomhuis

Buitengoed 'Het Perenboomhuis' werd zo genoemd naar bewoonster Alice van de Peereboom (1846-1932). Dit werd gebouwd in 1726 door Gregorius Berghman, landmeter, schatter en baljuw van Moorslede. Dit is het oudste huis van Ledegem. Het is sinds 1974 beschermd als monument en de tuin is geklasseerd landschap.

Tegen de zuidelijke gevel is een zonnewijzer aangebracht. Alexander Berghman, advocaat te Moorslede erfde het huis en stelde het in 1946 ter beschikking van het gezin Edouard Berghman. Op de woonmuur zien we leien met het lelie-insigne, kenmerkend voor de Franse overheersing. De naam Jezus Maria Anna vinden we zowel op de gevel aan de straatzijde als in de balken van het salon van het woonhuis.

4. Oorlogsluchtvaartmuseum Old Leghem

In 2013 opende het oorlogsluchtvaartmuseum Old Leghem de deuren. Zo'n 25 schaalmodellen van oorlogsvliegtuigen uit WOI staan ten toon gesteld. De vliegtuigen zijn allemaal luchtwaardig. Dat het om schaalmodellen gaat, is overigens relatief. Sommige tuigen hebben nog steeds een spanwijdte van 4 meter. Rik Foulon maakte de historische replica's de voorbije 15 jaar. Bezoekers zien er modellen van 1908 tot 1918.

5. Pastorie van Ledegem

De pastorie werd ingewijd in 1905. De atlas der buurtwegen van 1844 toont op deze plaats een achterin gelegen, gedeeltelijke omwalde site. Dit is een alleenstaand neogotisch gebouw en de gevel werd gerestaureerd in 1997 - 1998.

In die tijd vroeg Paster Frans Herman een paar schapen aan Marc Cokelaere om in zijn boomgaard te laten grazen. De kinderen van Marc Cokelaere, mochten ze dan in de herfst terug gaan pakken en op de kar steken. Paster Herman (priester van 1981 - 2002) was in de jaren 80 - 90 geliefd door de jeugd. Men mocht er kopies gaan nemen, hij ging met zijn Volkswagen busje altijd gaan helpen met de Chiro als ze op kamp waren.

6. De Renaissance

Het begon allemaal in 1959 toen de familie D'haeyere de stoffeerderij Tranteseau overnam. Een jaar later zaaide het bedrijf bij de eerste deelname aan de meubelbeurs

in Gent de kiemen voor een succesvolle bloei. Gestadig bouwde stichter Jacques D'haeyere een mooi klantenbestand uit. Alle eigenaars van de betere meubelzaken wisten al snel het ambachtelijke meesterschap van Renaissance te waarderen. Renaissance blijft staan voor hoogstaand ambachtelijk kwaliteitswerk en schrijft rustig maar vastberaden voort aan een verhaal met een mooie toekomst.

7. De Kerk: Sint-Petrus

De eerste vermelding van onze kerk dateert van 1149. Er staat nog een pilaar van de oude kerk in de tuin van Dr. Cossement. De huidige kerk dateert van 1764. En werd gebouwd tot 1771, het jaartal staat op de middensteen van de vloer van het hoogkoor.

De vorige kerk werd op Kerstdag 1763 door een brand vernield. Tot dan had het nog een strooien dak, de toren zelf was al met schaliën bedekt. In de jaren 1567 tot 1579 was de gehele kerk bedekt met schaliën en was er zelfs een orgel en een uurwerk (het huidige dateert van 1899): een teken van welstand van de gemeente. Na de verovering van de Schotten (1605) die de kerk in brand staken, was er armoede troef.

De huidige kerk staat met de ingang naar het Oosten. Overlevering laat veronderstellen dat de Heer Robbrecht - Jan De Moerman van plan was een kasteel te bouwen daar waar nu de hoeve Levrouw staat ... wellicht was hij de milde weldoener die het bouwen van de nieuwe kerk toeliet.

De patroonheilige van de Ledegem is de Heilige Petrus in de Banden. Deze wordt aanbeden voor wat in de volksmond het 'Katrienewiel' heet.

8. Het Kerkhof

In 1949 werd gestart met de inrichting van een nieuw kerkhof in de Menenstraat. Het bestaande kerkhof dat gesitueerd was rond de kerk was te klein geworden. Het overbrengen van de oude graven naar het nieuwe kerkhof nam nog vele jaren in beslag. Pas in 1964 werden de werken voltooid en kwam er een parking op de plaats waar vroeger het kerkhof was.

9. Duits kerkhof

Aanvankelijk werden de doden op het kerkhof van de Sint-Petruskerk begraven, maar dat kwam al vlug te klein. Begin 1915 begon men de aanleg van een nieuwe militaire begraafplaats. Op deze dodenakker werd ook een herdenkingsmonument gebouwd, bovenaan het bouwsel prijkte een bronzen Duitse adelaar. Tijdens de zomer en herfst 1917 werd het Ehrenfriedhof het slachtoffer van artilleriebeschietingen, deze vernielden het monument. Tegen het eind van de oorlog lagen hier meer dan 1000 Duitse en een klein aantal geallieerde doden begraven.

In de jaren '50 werden 1552 geïdentificeerde Duitse doden naar de verzamelplaats in Menen overgebracht en herbegraven in perk D. De 260 onbekende kregen een laatste rustplaats in de Kameradengrab in Langemark.

De heemkundige kring ontdekte jaren geleden in een loods de restanten van oude Duitse Zerken op hoeve Nuytten. Die enkele oude authentieke grafstenen werden verwerkt tot een gedenksteen en vormen nu een uitzonderlijk Duits vredesmonument dat in 2014 een plaatsje kreeg bij de plek van de verdwenen Duitse begraafplaats.

10. 'Den Goeden uitval' - Serrus

Dit café bevond zich waar nu het funerarium is. Het café heette aanvankelijk café Rubens. Vóór het café bevond zich het monument van de gesneuvelden uit de Eerste Wereldoorlog. Het monument verdween in 1939. De gedenksteen met de namen van de gesneuvelden werd aan de kerk vastgemaakt.

11. De Meersstraat

De melkkoeien die er graasden en die dagelijks een trip maakten van en naar het oude rustoord, zorgden voor de nodige overlast waardoor het straatje al snel het 'strontstraatje' werd gedoopt.

Het was het straatje van Valère en Martha Sioen, die een handel hadden in vodden, lompen en oud ijzer en die destijds met paard en kar door de straten trokken. Later werden ze opgevolgd door hun zoon Gerard, zijn lapnaam is 'Snufboutje', die de zaak verder zette.

Het was evenzeer het straatje van Dokter Gilbert Cossement die in 1948 intrek nam in de statige woning die hij kocht van 'Jules en Julma'. De woning is opgetrokken in 1873 en was destijds het buitenverblijf van Ieperlingen. De dokter had een grote reputatie op het vlak van behandeling van reuma. Massa's patiënten uit Frankrijk kwamen dagelijks naar Professeur Cossement. Dokter Cossement was ook de huisdokter van het rustoord. De Dokter overleed in 1987. De praktijk werd verder gezet door zijn zoon Dr. Pol Cossement, die tegenwoordig de coördinerende en raadgevende arts is van Rustenhove.

Natuurlijk was het ook het straatje van zovele mensen die er kwamen werken in de meubelfabriek van de gebroeders Buysel.

12. 'De Drie koningen' (met de glasramen, naast KBC)

Naar alle waarschijnlijkheid zal de herberg zijn naam overgenomen hebben van de sacramentsprocessie - op drie koningen - 6 januari.

De naam 'Drie Koningen' was al van vroegere tijden terzelfdertijd ook brouwerij en een kleine hofstede. Maurice Oplinus en Zoë Delva gingen in de jaren '20 in de 'Drie Koningen' wonen. Maurice was pluimveeslachter. Het café was eigendom van de

brouwerij Vuylsteke uit Geluwe, maar kort na hun intrek konden ze deze kopen. Jozef Oplinus zette in 1957 de zaak verder, samen met zijn vrouw Lena. Ze combi-neerden net als zijn ouders de pluimveeslachterij met het café. De boeren waren altijd al vaste klant in de Drie Koningen.

Er stond ook een piano, dit werd enkel met de kermissen bespeeld. De piano diende ook om de vele zakken tarwe achter weg te steken tijdens de Tweede Wereldoorlog.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd er les gegeven aan het 1ste en 2de leerjaar door Kamiel Mares. De Duitse soldaten namen de living in als vergaderruimte. Het café was gekend voor zijn lekkere Rodenbach. De houten vaten lagen een tijdlang in de kelder staan vooraleer ze verbruikt werden en dat maakte het bruine bier alleen maar beter.

13. Godjes

Godjes heette vroeger eigenlijk café 'Cecilia'. Achille Dedeurwaerder en zijn echtge-note Marie-Lucie Messelis kochten in 1912 het toenmalige café 'Cécilia'. De vrouw bleef in het café terwijl Achille in Noord-Frankrijk werkte als ploegbaas. In zijn kielzog volgden heel wat Ledegemnaren die op vrijdagavond in het café hun terugkeer vierden. Achteraan in het café bouwde Achille in 1931 een zaaltje met een podium voor toneel-voorstellingen, een balkon, een kelder om zich te verkleeden en een toog. Er werden ook bals en zangcrochets georganiseerd. De inwoners moesten niet langer naar Roeselare of Menen om te dansen.

Achille Dedeurwaeder was verzot op Hanengevechten, en dit werd in het geniep georga-niseerd op de zolder. Hij had deze als het ware omgebouwd tot een circuspiste met een tribune en een wand vol kippenhokken. Op een dag stond Achille, geheel in zijn stijl, te boffen met zijn beest. Zijn haan zou de volgende zondag zeker winnen. Na wat getreiter van de vaste tooghangers lanceerde hij toen de historisch uitspraak: 'als die haan wint, ben ik God'. De haan won en vanaf die dag werd Achille 'Godje' genoemd omdat hij nogal klein was in gestalte.

15. 'De Schaar'

Gerard Berteloot, geboren in 1919, kwam in 1944 in Ledegem wonen. Hij was afkomstig van Izegem en na zijn huwelijk met Anna Raes gingen ze wonen in de Papestraat, daar waar Gerard nog steeds woont. Tussen 1933 en 1938 leerde hij de stiel van kleermaker bij Alfons Verheule in Rollegem-Kapelle. In 1947 kocht hij de woning van Lisa Daels en begon er zijn eigen kledingzaak 'De Schaar'.

Bij uitbreiding van de woning in 1953 botsten ze op een skelet van een Duitse soldaat, die bij het binnenstormen van Ledegem in 1914 ter hoogte van café het Paradijs aan de platse was doodgeschoten en er op braakliggend terrein werd begraven.

16. Onderpastorie vind je aan de rechterkant

De onderpastorie werd in 1921 heropgebouwd na de oorlog, naar ontwerp van Alfons De Pauw (Brugge).

Links van de onderpastorie heb je een grote ommuurde tuin die toebehoort aan Rustenhove en die dienst doet als meditatieve tuin voor de slot gemeenschap Priorij St. Jozef. Zij wonen in de vroegere aalmoezenierswoning naast de Kapel van Rustenhove.

17. Rechttegenover de onderpastorie heb je slagerij Bart Thermote

Germain Thermote, vader van Bart Thermote had in de jaren '90 een slagerij juist voor de schoolpoort van de meisjesschool in de Hugo Verriestlaan. Bart heeft de stiel verder gezet in de Stationstraat 17. De slagerij had hij overgenomen van Marc Deltour, die op jonge leeftijd is overleden door een tragisch ongeval in Kortrijk. Vóór Mark Deltour was Lucien Vlaemynck de vroegere eigenaar van deze slagerij, hij was geboren in 1914 in Izenberghe en was jarenlang beroepsrenner. Meer info kan je bekomen in het Koersmuseum in Roeselare. In 1949 huwde hij Palma Dumoulein en werd hij beenhouwer in de Stationstraat 17.

18. 'Parking De beurs'

De huidige parking was vroeger een café die eigendom was van de familie Peirsegaele. Dit werd van eind jaren 1930 tot 1970 bewoond door Jules Gheysen en zijn vrouw Elza Wyffels. Ze woonden in bij de ouders van Elza: Jules Wyffels en Silvie Raes. Jules Gheysen was vroeger vlasser maar tijdens de moeilijke jaren '30 besloot hij om net als zijn schoonvader de bakkerstiel uit te oefenen. Elza stond in de winkel en in het café dat vooral tijdens het weekend druk bezocht werd. Velen kwamen op zondag voor de bolletra of voor het kaartspel. De beurs was de vaste stek van de koorleden, middenstanders en onderwijzers.

19. 'In den boer' - Orion

De woning waar nu 'Orion' zich bevindt van Jean-Pierre Willems was in den tijd café 'In den boer' destijds uitgebaat door Alois Ampe. Het is daar dat de grondslag gelegd werd tot de oprichting van het Davidsfonds te Ledegem.

Kort na de oorlog '14-'18 werd het Vlaams Studentenverbond opgericht, de leden vergaderden maandelijks in café 'In den boer'. Er werd voorgelezen uit het werk van Vlaamse schrijvers. De Vlaamse strijd werd er besproken en merkwaardige artikels uit de Standaard werden er bediscussieerd. Uit dit Vlaamse verbond zou het Davidsfonds te Ledegem in 1927 ontstaan zijn. Aldus een passage uit de teksten geschreven door onderpastoor Clarysse.

20. Boetiek Dominique

In de bocht op de rechterzijde zie je een gekaleide woning. Dit was vroeger het kapsalon van Achiel Masschelein en Maria Pattyn, later schoenenwinkel André Lioen en Lydie Defrancq en daarna kledingzaak van Madeleine Oplinus. Achiel Masschelein was een gekend kapper op onze gemeente. Hij startte zijn loopbaan in 1931 als coiffeur in 'café den Toren' en in café 'oud gemeentehuis' bij de familie Buuse. Daarna vestigde hij zich in de Stationstraat 34 en later aan de overzijde nummer 35, thans begin 2021 afgebroken. Achiel was kapper tot in 1976 en had drie kinderen: Werner, Eddy, die wat verderop in de Stationstraat een kapsalon openhield en Odette die ook in zijn voetsporen trad in de Kortwagenstraat.

21. Het Pasarwegeltje

Dit wegeltje ligt tussen de woning van Devogele Adelard, zoon van Gentil Devogele, schilder en fotograaf en Marie Vandecasteele. Gentil was een getalenteerd tekenaar en kunstschilder. Aan de linkerzijde zie je de voetbalvelden van Olympic Ledegem.

22. Duitse bunker

Aan het eind van het Pasarwegeltje zie je links een Duitse Bunker, een mitrailleurs-post, opgetrokken tegen de berm van de voormalige spoorlijn Roeselare - Menen. Ledegem maakte tijdens de Eerste Wereldoorlog deel uit van het 'Operationsgebied'. Door de aanwezigheid van het station en de aanleg van bijkomende sporen groeide Ledegem uit tot een belangrijk logistiek centrum voor de Duitsers. Via het spoor werden manschappen, munitie, materiaal en bevoorrading van en naar het front aan- en afgevoerd.

We vervolgen onze weg op de spoorwegbedding naar rechts richting station - richting Roeselare.

23. Hof ter Emstrode vind je terug aan de linkerkant.

Dit is een restaurant en witvisvijver. Vroeger gekend als de forelleput van Ledegem, waar vele fransen naar toe kwamen en we als kind vaak vertoefden.

24. Het Station

De omgeving van het station was lange tijd het kloppende hart van onze gemeente. Met de komst van het station kwamen er vele herbergen die het sociaal leven domineerden. Het station kwam er na de aanleg van de ijzeren weg in 1889.

Het linkerdeel van het station bevond zich de eerste telefooncentrale van de streek.

De cafés kregen allemaal een Franse benaming zoals Au Faisan d'or, L'Univers, café Français, café de la Gare en wat verder café De la Barrière. Die Franse benamingen waren niet toevallig. Op het einde

van de 19de en in het begin van de 20ste eeuw was er in Vlaanderen een verfransing aan de gang. Tijdens de industrialisering verfransde systematisch de nieuwe opkomende burgerij. De uitbaters mikten uiteraard op de behoeve treinreizigers en de Franse naamgeving zorgde voor extra cachet.

Zware bombardementen tijdens de eerste wereldoorlog vernielden er de omgeving en dus heel wat cafés. In cafés zoals 'Breda', café Dadizele nu Sportwereld kun je nog altijd een drankje nuttigen.

De kermisattracties stonden tot einde jaren '50 aan de statiehoek. Daarna besliste het gemeentebestuur dat de kermistoestellen aan de kerk moesten worden opgesteld. Door het wegvallen van het kerkhof was daar nu voldoende ruimte beschikbaar.

Lingerie Distien werd vroeger uitgebaat door Christine's tante Erna Joye en Maurice Denecker, Christine heeft dit verder gezet. Herinner u de stapel onderbroeken en soutiens op de toonbank. Voor het een lingeriewinkel was, was dit een viswinkel uitgebaat door Lucien Debrabander en Maria Berghman. En vooraf was er vertier in café Français alias 'de paternoster' gezien Augusta Sterck en Hector Dumoulein héél christelijke mensen waren, zij verkochten paternosters voor de missies.

We komen van het station en draaien terug rechts richting de platse.

25. De maalterij - Molen Verloo

Links ziet u een woonst met een inrit naar een industrieel gebouw. Naar verluidt was dit een vroegere maalterij. Daarvoor had Bernard Verloo een graanmolen gebouwd in 1870. De molen Verloo (eigendom van Euphrasie Verloo) werd gedurende de bezetting in de WO I vernietigd door de Duitsers. In een vonnis van 10 juni 1921 kreeg Euphrasie van de staat een voorlopige toelage van 50.000 frank voor het herstel van het huis en afhankelijkheden. De molen zou vervangen worden door een 'graanmaalterij met mechanieken motor' zo staat beschreven in het vonnis.

Naast de inrit merkt u een woning op van de vroegere rijksveearts Jules Wybo. Merk de piek van de dakkapel op, deze is het symbool van de geneeskunde. Jules Wybo geboren te Rumbeke in 1916 en gestorven te Ledegem in 2007.

26. Fotograaf Jan Stragier

Tussen 1833 en 1835 bouwde pastoor Darras een nonnenschool in Ledegem. Aanvankelijk werden ze Arme Theresianen genoemd. Dit is de oude benaming voor Zusters Maricolen. In 1894 werden er nieuwe schoollokalen en een woonhuis gebouwd. Het gebouw werd in 1909 verder uitgebreid. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werden de gebouwen van zowel de jongens als de meisjes opgeëist door de Duitsers.

In 1917 werd de jongensschool (recht tegenover de meisjesschool) vernield door een Engelse bommenwerper. De zusters vluchtten terug naar Brugge en kwamen terug in 1919 en worden de lessen hervat. Er werden in afwachting van de nieuwe school

barakken opgesteld op de 2de koer van de patronage. Er werd dan uiteindelijk een nieuwe jongensschool gebouwd in de Rollegemstraat met aanvankelijk 1 verdiep, later in 1936 werd het 2de verdiep bijgebouwd. In 1974 vertrokken de zusters Maricolen definitief uit Ledegem. De inrichtende machten van beide scholen smolten samen en Roger Verledens werd het eerste schoolhoofd van beide scholen. In 1974 kwam Dr. Falepin er wonen en verhuisde dan later naar de Hemelhoek.

We wandelen voorbij 3 huizen en Bakkerij Bart, hier was er vroeger veel vertier in de cinemazaal 'Flandria'.

We slaan links af onder de bakkerij richting de meisjesschool nu VBS De Peereboom.

Waar nu de praktijk van Marino Vanhoutte is, bevond zich vroeger de 2de vestiging van de koekjesfabriek 'Poppies'. Hun 1ste vestiging was gelegen in Moorslede. Later heeft men de productie verlegd naar Geluveland en is nu gekend doorheen de wereld.

We slaan rechts af naar 'De Kring'.

27. De Kring

De zaal 'De kring' werd in 1959 gebouwd door de Parochie van Ledegem. Pastoor Van Ryckegem zocht een nieuwe locatie voor het Patronaat nadat het gebouw, toen in de Stationstraat, verouderd en onveilig bleek. Hij vond een geschikte plaats in de Hugo Verriestlaan, op de vroeger weiden en landbouwgrond van het rustoord. De zusters gaven de grond in erfpacht aan de parochie Ledegem. In het nieuwe centrum kreeg de Vrije bibliotheek een vast onderkomen en er was een conciërgewoning vooraan. In de grote zaal vonden vele verenigingen een onderkomen. De opening greep plaats in 1959. In 1965 werden er jeugdlokalen gecreëerd achteraan.

Op 31 december 2002 stopte de bibliotheek haar werking in De Kring en verhuisde naar de nieuwe bibliotheek in Rollegem-Kapelle. In januari 2003 werd het beheer van De Kring overgenomen door Rustenhove. De jeugdlokalen bleven er nog tot 1 juli 2005. In 2004 startte men het Lokaal Dienstencentrum De Kring.

We wandelen richting de Kempkens en slaan bij de kruising links af.

28. Ledeghem New Cemetery

Aan de linkerkant kan je het Ledeghem New Cemetery terug vinden. Deze kleine begraafplaats werd aangelegd na de bevrijding van Ledegem en lag destijds verscholen in weiden. De wijk 'de kempkens' was vroeger een wegeltje waar je kon wandelen en door rijden met de fiets waar je uit kwam aan 'Picnicks'. Je kon de begraafplaats enkel bereiken met een wegeltje vanuit de St. Eloois Winkelstraat.

We vervolgen onze weg en slaan op het eind rechts af richting het speelplein, waar vroeger 2 tennispleinen stonden.

29. Boontjeskot 'Le Merveille'

We gaan via de parking rond de sporthal en wandelen het weggetje in. Schuin voor de sporthal stond het 'boontjeskot' (een conservenfabriek van groenten). Tijdens Wereldoorlog 2 konden de Ledegemse inwoners er gratis graten van haring ophalen om soep van te maken. De schoorsteen heeft er een héél eind blijven staan maar is nu verdwenen om plaats te maken voor een woonwijk.

We wandelen naast de garages achter de sporthal en gaan richting het binnenplein van de Kempkens.

30. Duitse bunker

Aan je rechterzijde zie je een Duitse bunker staan tussen de huizen van de Rollegemstraat opgetrokken in 1918.

We komen terug uit op het vroegere wegeltje en vervatten onze weg naar links.

We komen uit op de laatste restanten van het eirdewegelke, langs de lange populieren waar nu de parking is van het WZC Rustenhove.

We komen uit aan Picnickes en voor ons zie je Notariaat Destrooper, we keren terug naar Rustenhove en vervatten onze weg naar rechts.

31. Gemeentehuis

We wandelen voorbij een neoclassicistisch getint burgerhuis, vermoedelijk uit de 2de helft van de 19de eeuw. Het was een voormalige dokterswoning, en in 1909 in gebruik genomen als gemeentehuis.

We komen terug aan in WZC Rustenhove.

Hopelijk hebt u met volle teugen van genoten.